

Haberin Olmaz

– İbrahim COŞAR · 29 Temmuz 2015

Büyük kentte yaşam kolay iş sanma,
Gelip gidenlerden haberin olmaz.
Sen belki güneşi görürsün amma,
Solup gidenlerden haberin olmaz.

Köyden kasabadan geldin buraya,
Sabır ilacından sürsen yaraya,
Eş, dost, arkadaşlar girse araya
Olup bitenlerden haberin olmaz.

Dağlara taşlara yapılır kazı,
Taşı taş üstüne yığar cambazı,
En büyük camiye gelip namazı
Kılıp gidenlerden haberin olmaz.

İnsanlar selamsız sabahsız gezer,
Ne dostluk gösterir ne dostluk sezer,
Bildiğini taşa yazsan ne yazar,
Silip gidenlerden haberin olmaz.

Kuş sesi yerine korna sesleri,
Eksoz dumanında kir nefesleri,
Sanki sen yaşarsın tüm stresleri,
Gülüp gidenlerden haberin olmaz.

Ne dostun gözünde eşkâlin vardır,
Ne seni tanıyan bakkalın vardır,
Bir tek gideceğin lokalin vardır,
Kalıp gidenlerden haberin olmaz.

Herkes başa buyruk, kendince yaşar.
Hak yer, kendi hakkı yenince şaşar.
Cami avlusuna girmezse beşer
Ölüp gidenlerden haberin olmaz.

Bu eksen üstünde dönerken dünya,
Bir gün gerçek olur gördüğün rüya,
Bir büyük şehir ki her yanı derya,
Dalıp gidenlerden haberin olmaz.

Coşari diyor ki; vicdan yoksulu,
İnsan ol, doğrudan şaşırma yolu,
Etrafın hırlıyla hırsızla dolu,
Çalıp gidenlerden haberin olmaz.

İbrahim COŞAR